

KALMAR TINGSRÄTT
Målenhet 1

DOM
2012-03-19
meddelad i
Kalmar

Mål nr B 2955-11

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Åklagare

Kammaråklagare Magdalena Tesfai
Åklagarkammaren i Kalmar

Målsägande

Målsägande X

Målsägandebiträde:

Advokat Elisabeth Aronsson

Visioner Advokatbyrå AB

Box 2

382 21 Nybro

Tilltalad

Ali Muhammed Mansoor , 630664-6990

Frihetsberövande: Häktad

c/o Mohammed Asad

Åsevadsgatan 20

383 31 Mönsterås

Medborgare i Okänt

Offentlig försvarare:

Advokat Maria Robinson

Advokatfirman Glimstedt Kalmar HB

Larmtorget 4

392 32 Kalmar

DOMSLUT

Begångna brott

1. Våldtäkt
2. Våldtäkt mot barn
3. Sexuellt ofredande
4. Grov fridskränkning

Lagrum

- 6 kap 1 § 1 st brottsbalken
- 6 kap 4 § 2 st brottsbalken
- 6 kap 10 § 2 st brottsbalken
- 4 kap 4a § 1 st brottsbalken

Postadress
Box 613
391 26 Kalmar

Besöksadress
Smålandsgatan 28

Telefon
0480-47 78 00

Telefax
0480-226 77

E-post: kalmar.tingsratt@dom.se

Expeditionstid
måndag - fredag
08:00 - 16:00

Påföljd m.m.

Fängelse 5 år

Utvisning

Den tilltalade utvisas ur riket och förbjuds att återvända hit. Överträdelse av förbudet kan medföra fängelse i högst 1 år.

Skadestånd

1. Muhammed Mansoor ska utge skadestånd till X med 180 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 24 juli 2010 till dess betalning sker.
2. Muhammed Mansoor ska utge skadestånd till X med 15 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 1 januari 2011 till dess betalning sker.
3. Muhammed Mansoor ska utge skadestånd till X med 35 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 12 april 2011 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

Beslaget av i beslag tagen av dagbok ska bestå tills domen vunnit laga kraft i ansvarsdelen. Därefter ska godset utlämnas till målsäganden (Polismyndigheten i Kalmar län; beslagsliggare 2012-0800-BG309, nr 1).

Häktning m.m.

Muhammed Mansoor ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

Tingsrätten beslutar att sekretessbestämmelsen i 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig för uppgifter som lagts fram vid tingsrättens förhandling inom stängda dörrar i den mån uppgifterna inte redovisats i ej sekretessbelagd del av domen och som avser enskilda personliga förhållanden eller som kan röja X identitet. Detsamma gäller uppgifterna i Bilaga A och B till denna dom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Maria Robinsson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 105 448 kr. Av beloppet avser 72 300 kr arbete, 5 525 kr tidsspillan, 6 533,40 kr utlägg och 21 089,60 kr mervärdesskatt.
2. Elisabeth Aronsson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 152 010 kr. Av beloppet avser 80 735 kr arbete, 29 284 kr tidsspillan, 11 589 kr utlägg och 30 402 kr mervärdesskatt.

3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet ska stanna på staten.
-

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat enligt bilaga 1, med tillägg i sekretessbelagd bilaga A där även uppgift om målsägande X finns, och åberopat däri angiven bevisning. Åklagaren har därutöver åberopat journalutdrag och vittnesförhör med Anneli Everås.

Målsäganden X har biträtt åtalet och yrkat skadestånd enligt bilaga 2.

Muhammed Mansoor har förnekat gärningarna och motsatt sig att betala skadestånd. Han har åberopat vittnesförhör med sin fru Nahed Ibrahim och uppgifter vid polisförhör med X och uppgifter ur dagboken.

DOMSKÄL

De hörda personerna har i huvudsak berättat följande.

Målsägande X

X kom tillsammans med sin yngre syster Lama till Sverige från Palestina 2007. Då hade X inte träffat Muhammed på åtta år. Mamman, brodern och två systrar är kvar i Palestina. Avsikten var att familjen skulle återförenas. När X kom till Sverige framkom det att Muhammed var gift med en iransk kvinna. Innan X flyttade till Sverige har X inte bott med Muhammed utan endast träffat honom när han varit på besök samt pratat med honom i telefon. Till en början bodde X, Lama och Muhammed i en enrumslägenhet på en flyktingförläggning i Blomstermåla. De flyttade från Blomstermåla till Mönsterås år 2010. När X kom till Sverige fick X snart ansvar för hushållet. Det gjorde att X fick värk i ryggen och hade svårt att sova på nätterna. När X klagade över värken erbjöd sig Muhammed att massera X. Han sade även att han ville massera för att X hade torr hud. Han ville inte massera med kläder. Muhammed tog av X kläderna och X låg på sängen. Massagen började normalt men sen urartade det. X tänkte att det kanske var normalt. Muhammed lade

en handduk över X när övergreppen pågick. Övergreppen upprepade sig många gånger. Två-tre dagar efter det första övergreppet skedde nästa övergrepp. Det gick till på ungefär samma sätt som det första och pågick ca 10-15 min. Efter en tid flyttade X, Muhammed och Lama till en större lägenhet. Då började övergreppen ske oftare. Muhammed försökte genomföra övergrepp dagligen men lyckades ca tre-fyra gånger i veckan. Övergreppen skedde i sovrummet, i vardagsrummet och i köket. X gick ofta och lade sig på sängen i sovrummet för att vila när X kom hem från skolan. Då kom han ofta och satte sig på sängkanten och sen började övergreppen. X hade vanligtvis pyjamas och underkläder på sig. Med pyjamas menar X tunna kläder, till exempel byxor och linne. Det brukar vara, men det behöver inte vara, något man bara har nattetid. Muhammed hade pyjamas eller korta shorts på sig. X märkte att han blev upphetsad för det kändes konstigt. X tror att X kände mot sin kropp att han hade stånd. X försökte komma bort men lyckades inte varje gång för han höll fast X. Muhammed har även dragit till sig X med handen och inte släppt trots att X sagt det. X sa till honom att X skulle skrika men han reagerade inte för han var så inne i det han gjorde. När övergreppen skedde i soffan försökte X sitta upp. Han brukade ligga ner. Ibland förde han in X i sovrummet. Övergreppen kunde ske på Muhammeds säng och på Lamas säng. Lama var i bostaden vid övergreppen. Det hände flera gånger att Muhammed lovade att övergreppen inte skulle upprepas. Han brukade säga att han inte vet varför han utsatte X för övergreppen. Det har vid två tillfällen hänt att han gråtit, dels en gång 2009, dels då han kastade ut X 2011.

Beträffande grov fridskränkning uppger X följande. Muhammed slog X första gången 2008 eller 2009. Det var en örfil som träffade på X vänstra kind. Slaget utdelades med handflata och var kraftigt. De var hemma och hade bråkat om någonting, X minns inte vad, när Muhammed utdelade slaget. Lama såg skadan. Kinden var svullen en-två dagar efteråt. Efter det har X vant sig vid att bli slagen. X blev slagen minst en gång varannan månad. Det var oftast fråga om örfilar i ansiktet. Det har även hänt att han sparkat X en gång och spottat X i ansiktet två-tre

gång. När han sparkade X träffade det på rumpan, på vänster skinka. Han sparkade med fotsulan. X stod vänd mot en dörr och var på väg ut när X träffades av sparken som gjorde att X flög fram mot dörren. X stod ca två meter ifrån dörren när sparken träffade X. Av sparken fick X ont i knäna och i rumpan. X hade ont i ca tre dagar efteråt. Muhammed har även försökt kasta skor på X, ibland har de träffat.

X har försökt begå självmord två gånger. Den första gången var den 1 mars 2009. X tog tabletter, bl a dexofin, oprasol, och två olika sorters tabletter från Arabien. Det började blöda från näsan och kom skum från munnen. Lama blev orolig och ringde ambulans. Muhammed hade slagit X samma dag, en örfil, men det berättade X inte på sjukhuset för att X inte var redo. Den andra gången kastade sig X framför bil. Det var i början av 2010. X sökte läkarvård efter händelsen, X blev röntgad och fick gå på kryckor en tid.

I mars 2011 chattade X med Nohad och Hassan på datorn. Muhammed bad att volymen skulle sänkas för han pratade med sin fru. Han gav X två örfilar varav den ena gjorde att X huvud studsade in i väggen. Han skjutsade därefter X till Nohad och Hassan där X kom att stanna i nästan en vecka. X blödde från näsan, hade blåmärke på kinden och var svullen i ansiktet när X kom till Nohad och Hassan. X grät och var väldigt ledsen när X kom dit. X berättade för Nohad och Hassan att X blivit utkastad. X mamma övertalade X att flytta tillbaka till Muhammed. Muhammed sov på en madrass i sin frisörsalong under en veckas tid. X bestämde sig för att fly för att X inte litade på Muhammed. X har försökt prata med sin äldre syster om vad X har blivit utsatt för. Systemen har då avrått X från att berätta för mamman. X känner att mamman och systemen inte tar detta på allvar. Kvinnan som Muhammed var gift med fram till 2009 bodde i Holland och besökte Muhammed två-tre dagar var tredje månad. Muhammeds nuvarande fru, Nahed Ibrahim, träffade Muhammed 2007 och hon kom på besök ett par gånger om året, 5-8 dagar per gång. De gifte sig sommaren 2010 och då var Nahed Ibrahim i Sverige ca en månad. Nahed Ibrahim har inte sett när Muhammed förgripit sig på X. Nahed Ibrahim har

velat prata om hennes och Muhammeds sexliv med X. Det har inte X velat. X har inte ställt frågor till Nahed Ibrahim om sex.

X brukade inte skriva inköpslistor eller recept i dagboken. Det har försvunnit sidor ur dagboken för att någon plockat bort dem. X hittade brända pappersbitar i soporna. De hade samma rosaaktiga färg som dagbokssidorna. X tog hand om de brända resterna men har tappat bort dem när X flyttat. X visade sidorna för Anneli Everås. X misstänker att Muhammed läste dagboken, Muhammed visste om saker X hade skrivit där. X brukade förvara dagboken bakom akvariet. Tidigare brukade X förvara dagboken under kudden. Det stämmer att X använde hårda ord när X skrev om Leila i dagboken. X ville inte att Muhammed skulle gifta sig med henne för att hon var förlovad och hade relationer med andra män på internet.

X har aldrig slagit Lama men X sa att X hade gjort det för att undvika att Muhammed skulle hamna i fängelse. Eftersom X varit misstänkt för att ha misshandlat Lama har X tidigare haft en offentlig försvarare förordnad. X har även varit i kontakt med polis i anledning av den utredningen. X var inte beredd att berätta på grund av oro för systemen.

X har mått mycket dåligt på grund av vad Muhammed utsatt X för. X har känt sig sårad, misslyckad, förnedrad och att X inte blir respekterad. X har haft regelbunden kontakt med psykiatrin. Kontakten har bestått i samtal varannan vecka under ca ett år. Muhammed ville inte att X skulle ha kontakt med psykiatrin varför kontakten avbröts för ett tag och för att sedan återupptas igen. X berättade inte om övergreppen för psykologen för att X skämdes och för att X inte kände inte tillräckligt förtroende för sin kontakt inom psykiatrin. Dessutom kände Muhammed tolken de använde och det var inte säkert att tolken höll tyst ifall X skulle anförtrott sig. I slutet av juli 2011 kollapsade X. X armar och ben började skaka och X fick åka ambulans till akuten där de remitterade X till psykmottagningen. Där stannade X 3-4 dagar och fick lugnande medicin och sömntabletter.

Muhammed Mansoor

Hans relation med X var bra. Han försökte uppfylla X önsksningar, gav X mat och kläder. De brukade besöka vänner tillsammans och de ordnade ofta fester och grillade. De hade roligt ihop. Han tillät X ha kontakt med sin mamma och sina syskon i Palestina. Anledningen till att X kom till Sverige var för att Lama var för liten för att resa ensam. Tanken var att hela familjen skulle återförenas och att X mamma och övriga syskon skulle komma till Sverige senare. Det blev inte så eftersom han inte beviljades uppehållstillstånd. X saknade sin familj i Palestina men X var lycklig hos honom. X hade svårt att acceptera Lama. X trodde att han tyckte om Lama mer än X. Han såg det inte som att han och X inte bott ihop på åtta år eftersom de haft kontinuerlig kontakt via Internet och telefon. De har sedan X och Lama kom till Sverige bott i flera olika lägenheter. Först bodde de i Malmö, sen flyttade de till Blomstermåla i april 2007. Där delade de först lägenhet med en iransk familj. Därefter bodde de i en egen enrummare och därefter flyttade de till en trerummare där de bodde fram till oktober/november 2010. Därefter flyttade de till en lägenhet i två plan i Mönsterås. På flyktningförläggningen kom många vänner hem till dem för att låna telefon och internet. Han var den enda på förläggningen som hade Internet. Det var personer som kom och gick i deras lägenhet mest hela tiden.

Det stämmer inte att han skulle ha förgripit sig sexuellt på X. Han har heller aldrig slagit X eller varit våldsam mot X. Han fick först reda på anklagelserna när han läste det brev som X lämnat när X lämnade hemmet den 12 april 2011. Då det riktades så allvarliga anklagelser mot honom funderade han först på om han skulle gå under jorden eller lämna landet men han bestämde sig för att stanna och bemöta anklagelserna eftersom han är oskyldig och för att han tror på en fungerande rättvisa. Hassan sa till honom att lämna landet eftersom X var ”en tickande bomb”. Han har vidare samarbetat med polisen under förundersökningen. Han har till och med själv ringt upp polisen och bett om att få komma på förhör.

Han vet flera anledningar till varför X berättat om sexuella övergrepp och slag. En anledning är att X är besviken på honom för att han gifte om sig. X var emot giftermålet eftersom det för X innebar att han med säkerhet inte skulle återförenas med X mamma. X har även skrivit i sin dagbok att han ska leva det helvete han låtit dem leva.

Han har följt med X när X sökt psykiatrisk vård. X har mått dåligt i Sverige på grund av de oroligheter X fick erfara i Palestina. X talade om detta för Migrationsverket som bokade en tid hos en psykolog.

Han fick veta att X skrev dagbok när X kom till Sverige. Det som X skrev i sin dagbok speglar inte det liv de levde. X skrev bara när X var ledsen. Han läste X dagbok när X lämnade hemmet i april 2011. Nahed Ibrahim hittade den under sängen. Han blev förvånad när han läste om det agg som X hyste mot honom. Sidorna i dagboken var vita och inte rosa som X gör gällande.

Han vet inte varför X hade skador på kroppen när han skjutsade X till Hassan och Nohad i mars 2011. Det vore ologiskt om han skulle slå X och sen skjutsa X till Hassan och Nohad. Han lämnade X på trottoaren. Han följde inte med X in.

X hade hög närvaro och tyckte om att gå i skolan. X var i skolan utom när X hade läkartid. När han var gift med Shaloud var hon hos dem på besök 3-7 dagar en gång i månaden. Han och X var ensamma hemma mycket sällan. Lama var nästan alltid hemma.

Han tycker det är märkligt att X inte berättat om övergreppen för polisen, psykiatrikern, sjukhuspersonal eller socialsekreteraren. X har haft så många chanser. Han tycker det är konstigt att X istället berättat för vänner.

Hassan och Nohad har anledning att lämna osanna uppgifter i sina vittnesförhör eftersom han lämnat uppgifter till Migrationsverket som inte var till Hassans fördel. Han har lämnat uppgifter till Migrationsverket om att datumen på den kopia av passet som skickades till Migrationsverket och datumet som stod i Hassans pass inte stämde överens.

Det finns ett stycke som är felöversatt i dagboken. X uttrycker att han ska få ångra sig med hänsyn till det plågsamma liv de levde och där framgår det att X hyser agg mot honom.

Diana Dixon Velasquez

Hon och X har känt varandra mer än tre år. De lärde känna varandra när de gick på SFI tillsammans. I början var X ofta ledsen och höll sig för sig själv. Hon kände att det var något som inte stämde med X. Det tog ett tag innan de blev vänner. När hennes relation med Denis upphörde lärde hon och X känna varandra bättre. Sen började X ringa, X sa att X ville berätta något för henne men att det skulle ske en annan dag. Sen började X ringa henne ofta, ibland sent på kvällen och be henne komma. En gång ringde X och grät, X hade något att berätta och ville att hon skulle komma hem till X. Det var vintern 2009 eller 2010. Hon vet att hon bodde tillsammans med Denis då. Hon åkte från Mönsterås, där hon bodde då, till Blomstermåla, där X bodde då. När hon kom fram kramade hon om X som darrade. Då sa X att X skulle berätta när systemen somnat. X berättade att Muhammed brukade krypa ner i X säng och utnyttja X och så hade det varit sen X kom till Sverige. X sa att X först trodde det var normalt. X berättade aldrig exakt hur Muhammed gjorde. Hon sa att X måste söka hjälp och att X måste tänka på sin lillasyster. Hon tänkte att Muhammed kanske utsatte henne för sexuella övergrepp också. X sa då att X var rädd för att Muhammed skulle hamna i fängelse och att X då var orolig för hur det skulle gå för mamman och syskonen i Palestina. De var beroende av Muhammed eftersom han skickade pengar till dem. X berättade att Muhammed hotade X.

Det hände ofta att X kom till skolan med svullna läppar och märken i ansiktet. Hon minns inte exakt hur många gånger det var men det var mer än en gång. X sa att X hade feber. En gång berättade X att X försökt ta livet av sig genom att kasta sig framför en bil.

En gång såg hon Muhammed slå X. X ringde och ville att hon skulle komma hem till dem. Även Hassan och Nahed Ibrahim var där. X och Muhammed grälade och hon såg när Muhammed utdelade ett slag som träffade X på kinden. Hon såg inte om det var med öppen eller knuten hand. X var röd på hela kinden. X ramlade på soffan av slaget. De pratade arabiska så hon förstod inte vad de grälade om. När Muhammed slog X sprang X till sitt rum och hon sprang efter. När hon kom till dörren stod X vid fönstret som var öppet och lutade sig lite ut. Hon sprang fram och tog X i armarna. Sen svimmade X i badrummet och hon och Hassan tog X till X säng.

I mars 2011 reste hon till Nicaragua. Dessförinnan misshandlade Muhammed X mycket. Vid ett tillfälle hemma hos X berättade X att Muhammed dagen innan slagit X och sen skjutsat hem X till Hassan. Hon såg svullna läppar och blåmärke på X. Hon tror X sa att Muhammed kastat in X i en vägg. Innan hon reste gav hon Denis telefonnummer till X och sa att X kunde ringa om X behövde hjälp. När hon var i Nicaragua fick hon ett sms av Denis där det stod att X flyttat hemifrån och att hon skulle ringa X eftersom X inte mår bra.

X ville att hon skulle komma hem till dem ofta. X ville att hon skulle flytta hem till dem. Hon tror att det var ett sätt för X att skydda sig. Muhammed tyckte inte om X och hennes vänskap. Hon ville egentligen inte åka hem till dem men kände för X eftersom X var ensam. Nahed Ibrahim tyckte inte om X. Nahed Ibrahim var inte där ofta, hon var oftast i Spanien.

Hon kände till att X skrev dagbok. Hon såg den en gång, X förvarade den under huvudkudden. X sa att X skrev både positiva och negativa händelser i dagboken. Hon vet inte om X skrev om övergreppen. Hon är säker på att det som X har berättat är sant. X kan inte ha hittat på det. Hon kommer aldrig att glömma X smärta när X berättade och hur X trodde att det var normalt.

Denis Betancourth Acuna

Han lärde känna X 2008/2009 genom sin dåvarande sambo Diana som umgicks mycket med X. 2009 berättade Diana att X våldförde sig på X, övergrepp. Han tror att Diana berättade för honom ganska direkt efter att X berättat för henne. Han fick uppfattningen att det hände 3-4 gånger i veckan. X ringde Diana ofta och mådde dåligt. Hösten 2009 ringde han socialen men de kunde endast hjälpa till om X själv sökte hjälp. X ville inte, X var rädd att något skulle hända lillasystemen och X var rädd att Muhammed Mansoor skulle söka upp X. Diana sov ofta över hos X. X ville också vara borta hemifrån så mycket som möjligt. Diana har berättat att X en gång var på väg att slänga sig över balkongen. Han skjutsade X från hemmet när X flyttade. X var glad och trevlig men med en påklistrad trevlighet. Han tvekar inte angående X trovärdighet. Han separerade från Diana hösten 2009.

Nohad Sharour

Hon lärde känna X under 2009. X var mycket trevlig. X var hela tiden trött och grät. X berättade för två år sedan att Muhammed Mansoor hade en sexuell relation med X. X berättade att Muhammed Mansoor alltid ville massera. Det sexuella skulle ha börjat 2007. X ville inte lämna hemmet ifall lillasystemen drabbades. Det var X som brukade städa och laga mat, ibland lagade Muhammed Mansoor mat. En gång kom X sent på natten, Muhammed Mansoor hade skjutsat X. X hade märke på kinden efter en örfil, blod i näsan och en näsduk full av blod. X berättade att Muhammed Mansoor slagit X, en örfil i ansiktet. Hon tror 100 % om sanningshalten i vad X berättat. Hennes man Hassan misstrodde X i början. Familjerna fortsatte att umgås

efter att X berättat, X vill inte att hon skulle berätta att hon visste. När X lämnat hemmet sade hon i telefon till Muhammed Mansoor vad X berättat.

Hassan Al Mokdad

Han fick genom sin fru Nohad veta att X utsatts för sexuellt ofredande av Muhammed Mansoor. Nohad sa att det hänt många gånger, upprepade gånger. En gång när han och Nohad ”skypade” med X blev Muhammed Mansoor ledsen. Tjugo minuter senare ringde X på dörren. X var röd, X hade gråtit och det var blod på en näsduk. X berättade att Muhammed Mansoor givit X en örfil. Han berättade inte för polisen om att han sett ett slag för att han inte fick någon fråga om det. Han har även förstått att X blivit putad på och spottad på. Han arbetade hos Muhammed Mansoor vid detta tillfälle. Han har sagt till denne att han har en bomb hemma som redan exploderat. Han menade att X varit pressad och exploderat. Vid ett tillfälle var han hemma hos X och Muhammed Mansoor tillsammans med en vän till X och Muhammed Mansoors hustru Nahed. Vid en konflikt angående en person som heter Amjad fick X en örfil, det kom inte blod men det blev en rodnad på kinden. X brast i gråt. X besökte toaletten där X ramlade och han bar X till X sovrum. Muhammed Mansoor berättade att han bränt brevet X lämnat när X flyttat. Muhammed Mansoor tog telefonluren från honom när han pratade med sin hustru. Då sade hon att Muhammed Mansoor gjort saker mot X. Han tror på X. Muhammed Mansoor hjälpte honom med uppehållstillståndet. Han fick för tre veckor sedan reda på att Muhammed Mansoor lämnat ofördelaktiga uppgifter om honom, han har inte hört något från Migrationsverket.

Ragna Frödeberg

Hon var lärare för X. X hade hög frånvaro. X hade ganska ofta ont i huvudet, X hade även problem med njurarna och ont i benen efter att X blivit påkörd. X hade något splittrat och okoncentrerat över sig. I slutet av mars/början av april 2011 anförtrodde sig X åt henne. X var väldigt svullen i ansiktet, runt läpparna, under vintern det första året.

Aldina Causevic

Hon träffade X i samband med en utredning. X var tystlåten, distanserad, tyst, ledsen, ostimulerad och sov mycket. X var ganska beskyddande och försvarade Muhammed Mansoor. Hon fick ingen klar bild i utredningen men kom fram till att Muhammed Mansoor behövde stöd.

Anneli Everås

Hon träffade X nästan varje dag från april 2011. X var rädd, orolig och upprörd. X berättade att Muhammed Mansoor kastade skor på X och kallade X dumma saker. X visade henne delar av en bränd dagbok, hon uppfattade det som om det var Muhammed Mansoor som gjort det. Hon upplevde X som trovärdig.

Nahed Ibrahim

Hon är gift med Muhammed Mansoor. Hon var ansvarig för hushållet, X hjälpte till. Hon hade en mycket bra relation med X. X älskade det sexuella livet och frågade henne ofta om sexuella relationer. Hon har sett X se på sexfilmer. X har sagt att X ville ha ett mellanrum i hennes och Muhammed Mansoors sovrumsdörr så att X kunde se. Muhammed Mansoor har inte slagit, kastat saker på eller spottat på X. Vid ett tillfälle hade Muhammed Mansoor och X en skarp diskussion. Hon såg inte vad som hände, ingen hade kunnat se att X blivit slagen. X spelade teater, X blev glad igen när X fick som X ville. Hon såg till att Hassan fick uppehållstillstånd. Efter att Hassan inte ville vara med så anmälde hon till Migrationsverket så att hennes ansvar upphörde. Hassan har sagt att Muhammed Mansoor ska se till X åker hem annars kommer X att ställs till problem, en ”tickande bomb” som kan explodera och orsaka smärta. Hon besökte Muhammed Mansoor 4-5 gånger före deras giftermål, 10-14 dagar vid varje tillfälle. När hon och Muhammed Mansoor gifte sig fick de X välsignelse. X hade dålig psykisk hälsa. Hon hörde att X försökt ta livet av sig.

Se vidare sekretessbelagd bilaga B.

TINGSRÄTTENS BEDÖMNING

Skuld och brottsrubricering

För att Muhammed Mansoor ska dömas för brott mot X krävs att den utredning som lagts fram leder till att det kan anses att det är ställt utom rimligt tvivel att Muhammed Mansoor har gjort sig skyldig till det som åklagaren har gjort gällande. Ett annat sätt att uttrycka detta är att det är praktiskt taget uteslutet att det förhåller sig på något annat sätt än det sätt som åklagaren hävdar. Även om det alltså ställs höga krav på bevisningen i ett brottmål kan en trovärdig utsaga från en målsägande ända vara tillräckligt för en fällande dom, särskilt om den får stöd av vad som har kommit fram i övrigt i målet (se NJA 2009 s. 447 I och II).

Vid bedömningen av en målsägandes utsaga har Högsta domstolen i NJA 2010 s. 671 uttalat att man främst bör lägga vikt vid innehållet i berättelsen som sådan och särskilt ta hänsyn till om den är klar, lång, levande, logisk, rik på detaljer och påvisat sanningsenlig i viktiga enskildheter. Den bör också vara fri från felaktigheter, motsägelser, överdrifter, svårförklarliga moment, konstansbrister, dåligt sammanhang eller tvekan i avgörande delar. Däremot bör en domstol inte bedöma trovärdigheten med ledning av det allmänna intryck som målsäganden ger eller av icke-verbala faktorer i övrigt.

Vad som också måste vägas in är om det finns omständigheter som kan tyda på att det finns en bakomliggande intressekonflikt mellan målsäganden och den tilltalade som gör att målsäganden kan ha ett intresse av att beskylla den tilltalade för något som inte är sant.

Som så ofta är fallet vad gäller denna typ av brottslighet finns det, utöver ett påstått misshandelstillfälle, inte några direkta vittnesiakttagelser eller skriftlig bevisning. Den huvudsakliga bevisningen utgörs av parternas uppgifter. En alltigenom

trovärdig utsaga kan i förening med vad som i övrigt framkommit i målet, t. ex om målsägandens beteende efter händelsen, vara tillräckligt för en fällande dom.

Det förhållandet att en person har berättat för någon annan att han eller hon utsatts för övergrepp kan under vissa förhållanden tillmätas betydelse när frågan om övergrepp sedan prövas i domstol. Hur sådana uppgifter ska värderas beror mycket på under vilka förhållanden berättelsen lämnas. Den omständigheten att någon anträffas i upprivet tillstånd och spontant berättar att han eller hon just utsatts för ett övergrepp utgör ofta ett starkt stöd för att ett övergrepp har förekommit. Motsatt kan en allmänt hållen uppgift som någon lämnar långt i efterhand ofta tillmätas liten betydelse.

X har lämnat en klar, lång och levande berättelse. Uppgifterna angående hur de sexuella övergreppen har gått till är inte i alla delar detaljerade. Det har tydligt framgått att X haft svårigheter att berätta när X blivit tillfrågad om sexuella detaljer.

Diana Dixon Velasquez och Nohad Sharour har berättat att X under 2009 eller 2010 berättat om sexuella övergrepp från Muhammed Mansoor. Ragna Frödeberg och Anneli Everås har berättat att X berättat om sexuella övergrepp våren 2011. Enligt de två förstnämnda vittnena har X berättat ett-två år innan X slutligen lämnade hemmet. Särskilt Diana Dixon Velasquez har berättat om hur X berättat först efter stor tvekan och under stor vanda. Tingsrätten finner att vittnesuppgifterna, särskilt från Diana Dixon Velasquez och Nohad Sharour, utgör ett starkt stöd för X uppgifter. Den förklaring X lämnat till att X inte polisanmälde Muhammed Mansoor tidigare är fullt rimlig.

Vad beträffar händelsen med foten har X haft svårt att förklara hur detta gått till. Efter upprepade frågor har X lämnat en ändrad berättelse där Muhammed Mansoor och X ändrat position och angivit att X inte ville berätta detta tidigare.

X kan inte sägas ha lämnat felaktiga uppgifter i någon del och har inte på något sätt gett intryck av att vilja överdriva det som hänt. Aldina Causevic har berättat om hur hon uppfattat att X försökt skydda Muhammed Mansoor.

Samtliga personer som hörts i målet, förutom Muhammed Mansoor och Nahed Ibrahim, har berättat att X mått mycket dåligt. X har berättat om psykologkontakt och självmordsförsök.

Vad beträffar den påstådda misshandeln har Diana Dixon Velasquez och Hassan Al Mokdad berättat att de sett Muhammed Mansoor utdela ett slag mot X ansikte. Vid ett annat tillfälle har Nohad Sharour och Hassan Al Mokdad sett X med en rodnad och sett tecken på blödning. Diana Dixon Velasquez och Ragna Frödeberg har dessutom berättat att de sett X med svullna läppar, Diana Dixon Velasquez upprepade gånger och där X berättat att Muhammed Mansoor slog X ibland.

Muhammed Mansoor har lämnat flera förklaringar till X berättelse, inget av skälen har varit något starkt skäl, särskilt med beaktande av möjliga konsekvenser för X och familjen.

Sammantaget anser tingsrätten att de uppgifter som X lämnat, tillsammans med den övriga utredningen, är sådana att de kan ligga till grund för bedömningen. Det är därigenom styrkt att Muhammed Mansoor gjort sig skyldig till av åklagaren påstådda gärningar under åtalspunkt 1-2. Under åtalspunkt 3 är styrkt att Muhammed Mansoor vid tre-fyra tillfällen gjort vad som anges i första momentet och tryckt sig mot X rumpa.

Vidare är åtalet styrkt under åtalspunkt 4 under p. 1 och p. 3. Utöver angivna tillfällen har Muhammed Mansoor misshandlat X genom att vid ett stort antal tillfällen utdela slag i ansiktet och en spark på kroppen med av åklagaren angiven följd samt ofreda X genom att spotta X i ansiktet 2-3 gånger och kasta skor på X.

Gärningarna ska, med undantag för det sista momentet i gärningsbeskrivningen beträffande åtalpunkt 1 och 2 som inte är att bedöma som våldtäkt mot barn respektive våldtäkt eftersom det inte varit fråga om direktkontakt, rubriceras som åklagaren gjort gällande.

Påföljdsfrågan m.m.

Straffvärdet av den brottslighet som Muhammed Mansoor gjort sig skyldig till är enligt tingsrättens mening högt. Någon annan påföljd än fängelse är inte aktuell. Med beaktande om vad som anges nedan beträffande utvisning, vilken även innebär en registrering på spärllistan vad beträffar länderna i Schengensamarbetet, kan straffet stanna vid fängelse fem år.

Av yttrande från Migrationsverket framgår att det inte föreligger verkställningshinder enligt 12 kap 1–3 §§ utlänningslagen (2005:716).

Enligt 8 kap 8 § utlänningslagen (2005:716) får en utlänning utvisas ur Sverige om han döms för ett brott som kan följa fängelse. En utlänning får dock utvisas endast om påföljden blir svårare än böter och bl.a. om brottet med hänsyn till den skada, fara eller kränkning som det har inneburit för enskilda eller allmänna intressen är så allvarligt att han inte bör få stanna kvar.

Enligt 8 kap 11 § utlänningslagen ska hänsyn tas till utlänningens anknytning till det svenska samhället och särskilt beakta där angivna omständigheter när en domstol överväger om en utlänning bör utvisas. Det framgår av 8 kap 12 § utlänningslagen att en utlänning får utvisas endast när det finns synnerliga skäl om han då varit bosatt i Sverige sedan minst fem år.

Muhammed Mansoor har uppgett att han bott i Sverige sedan 2004 och att han är gift med en kvinna som är spansk medborgare sedan 2010.

Efter beaktande av Muhammed Mansoors anknytning till det svenska samhället finner tingsrätten att den brottslighet Muhammed Mansoor gjort sig skyldig med hänsyn till den skada, fara eller kränkning som det har inneburit för enskilda eller allmänna intressen är så allvarlig att han inte bör få stanna kvar och det även föreligger synnerliga skäl för utvisning. Det är fråga om särskilt allvarlig brottslighet och Muhammed Mansoor ska därför utvisas ur Sverige utan tidsbegränsning.

Skadeståndsfrågan

I enlighet med utgången i ansvarsdelen är Muhammed Mansoor skadeståndsskyldig gentemot X.

Åtalspunkt 1-2

Med hänsyn till omständigheterna finner tingsrätten skäligt att bestämma ersättningen för kränkning till 150 000 kr. Vad beträffar sveda och värk har 30 000 kr i praxis bedömts som ett godtagbart belopp vid grova sexuella övergrepp mot barn. Muhammed Mansoor ska därför förpliktas att utge skadestånd till X med 180 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 juli 2010 till dess betalning sker.

Åtalspunkt 3

Med hänsyn till omständigheterna finner tingsrätten skäligt att bestämma ersättningen för kränkning till 15 000 kr. Muhammed Mansoor ska därför förpliktas att utge skadestånd till X med 15 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 1 januari 2011 till dess betalning sker.

Åtalspunkt 4

Med hänsyn till omständigheterna finner tingsrätten skäligt att bestämma ersättningen för kränkning till 30 000 kr och ersättningen för sveda och värk till

5 000 kr. Muhammed Mansoor ska därför förpliktas att utge skadestånd till X med 35 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 12 april 2011 till dess betalning sker.

Häktning

Med hänsyn till dels att det finns risk för att Muhammed Mansoor avviker eller på något annat sätt undandrar sig lagföring eller straff, dels att det inte är uppenbart att skäl för häktning saknas ska han kvarbli i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Övrigt

Fängelse ingår i straffskalan för brottet. Muhammed Mansoor ska därför betala avgift till brottsofferfonden.

Det särskilda yrkandet är lagligt grundat och ska bifallas.

Försvaren och målsägandebiträdet ska tillerkännas begärda ersättningar. Kostnaderna för försvaret och målsägandebiträdet får stanna på staten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 3 (DV 400)

Överklagande ges in till tingsrätten senast den 10 april 2012 och ställs till Göta hovrätt.

På tingsrättens vägnar

Katarina Wahlberg

Avräkningsunderlag, se aktbil.

Kalmar tingsrätt
Box 613
391 26 KALMAR

KALMAR TINGSRÄTT
Målenhet 1

INKOM: 2012-02-20
MÅLNR: B 2955-11
AKTBIL: 28

KALMAR TINGSRÄTT

Ink 2012-02-20
Akt B 2955-11
Aktbil. 28

TR mål: B 2955-11

1	Tiltalad: efternamn och alla förnamn		Tiltalsnamn	Yrke/titel
	Ali Mansour, Mohammed			
	Personnr	Medborgare i	Telefon	Tolkbehov
	19630664-6990			Arabiska, spanska
	Adress			
	c/o Mohammed Asad, Åsevadsgatan 20, 383 31 MÖNSTERÅS			
	Offentlig försvarare/ombud			
	Advokat Maria Robinson, Advokatfirman Glimstedt			
	Frihetsberövande m.m.			
	Anhållande 2012-01-20 kl 11.30, Häktad 2012-01-23.			
	Delgivningsuppgifter			

Ansvaryrkanden m.m.

1. VÄLDTÄKT MOT BARN (0800-K8333-11)

Målsägande

X, företrädd av målsägandebiträdet advokaten Elisabeth Aronsson

Gärning

Mohammed Ali Mansour har vid ett stort antal tillfällen under tiden april/maj 2007 – den 15 maj 2009 i Blomstermåla, Mönsterås kommun, genomfört handlingar mot X som med hänsyn till kränkningens art och omständigheterna i övrigt är jämförliga med samlag. X hade vid aktuell tid fyllt femton men inte arton år och är avkomling till Mohammed Ali Mansour eller står under fostran av eller har ett liknande förhållande till honom. Se sekretessbelagd bilaga.

Lagrum

6 kap 4 § 2 st brottsbalken

2. VÅLDTÄKT (0800-K8333-11)

Målsägande

X, företrädd av målsägandebiträdet advokaten Elisabeth Aronsson

Gärning

Mohammed Ali Mansour har vid ett stort antal tillfällen under tiden den 16 maj 2009 – den 24 juli 2010 i Blomstermåla, Mönsterås kommun, med våld tvingat X att tåla sexuella handlingar som med hänsyn till kränkningens art och omständigheterna i övrigt är jämförliga med samlag. Se sekretessbelagd bilaga.

Lagrum

6 kap 1 § 1 st brottsbalken

3. SEXUELLT OFREDANDE (0800-K8333-11)

Målsägande

X, företrädd av målsägandebiträdet advokaten Elisabeth Aronsson

Gärning

Mohammed Ali Mansour har vid ett stort antal tillfällen under tiden den 25 juli 2010 – december 2010 i Blomstermåla, Mönsterås kommun, ofredat X på ett sätt som är ägnat att kränka X' sexuella identitet. Se sekretessbelagd bilaga.

Lagrum

6 kap 10 § 2 st brottsbalken

9 x 2
och Mönsterås
- integritet

4. GROV FRIDSKRÄNKNING (0800-K17772-11)

Målsägande

X, företrädd av målsägandebiträdet advokaten Elisabeth Aronsson

Gärning

Mohammed Ali Mansour har under tiden april/maj 2007 – den 12 april 2011 i Blomstermåla misshandlat och ofredat X. Var och en av gärningarna har utgjort led i en upprepad kränkning av X' integritet och gärningarna har varit ägnade att allvarligt skada X' självkänsla.

just av åkl.
5.3 / KW

Mohammed Ali Mansour har sålunda misshandlat X genom att:

1. i mars 2009 tilldela X slag i ansiktet, med smärta och blödning som följd,
2. i augusti/september 2009 tilldela X slag i ansiktet, med smärta och rodnad som följd,
3. i mars/april 2011 tilldela X slag i ansiktet, med smärta, rodnad, svullnad och blödning som följd.

Utöver ovan angivna tillfällen har Mohammed Ali Mansour vid ett stort antal tillfällen misshandlat X genom att tilldela X slag och sparkar på kroppen och slag i ansiktet, med smärta, svullnad och blåmärken som följd. Mohammed Ali Mansour har även vid ett stort antal tillfällen ofredat X genom att spotta X i ansiktet och kasta skor på X.

Lagrums

4 kap 4 a § 1 st brottsbalken

Särskilt yrkande

Det yrkas att i beslag tagen dagbok är kvar som bevisbeslag till dess domen vinner laga kraft, för att därefter utlämnas till målsäganden (beslag 2012-0800-BG309-1).

Bevisning (åtalspunkterna 1-4)

Skriftlig bevisning

1. Socialtjänsten i Mönsterås kommuns utredning och genomförandeplan 2008-05-30, fup s 20-24.
2. Journalanteckning, fup s 12.
3. Översättning av X' brev till Mohammed Ali Mansour, fup s 17-19.
4. Beslagsprotokoll, fup s 5.

Muntlig bevisning

1. Målsägandeförhör med X.
2. Förhör med Mohammed Ali Mansour (förnekar).
3. Vittnesförhör med Diana Dixon Velasquez, angående hennes kännedom om gärningarna, vad X berättat för henne, samt iakttagelser av misshandel i augusti/september 2009 och iakttagelser av skador, bl a i mars 2011.
4. Vittnesförhör med Denis Betancourth Acuna, angående hans kännedom om gärningarna, vad X berättat för honom och hans iakttagelser av X' mående.
5. Vittnesförhör med Nohad Sharour, angående hennes kännedom om gärningarna, vad X berättat för henne, samt iakttagelser av skador i mars/april 2011.

6. Vittnesförhör med Hassan Al Mokdad, angående hans kännedom om gärningarna samt iakttagelser av skador i mars/april 2011.
7. Vittnesförhör med Ragna Frödeberg, lärare på Komvux, Mönsteråsgymnasiet, angående hennes iakttagelser av X och X' mående under tiden 2010 – april 2011, samt vad X berättat för henne om gärningarna.
8. Vittnesförhör med Aldina Causevic, socialsekreterare Mönsterås kommun, angående hennes kontakter med X under år 2008 och iakttagelser av X' mående.

Handläggning

Se separat förslag till huvudförhandlingsplan.

Magdalena Tesfai

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt
6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud. Till överklagandet ska bifogas lika många kopior av skrivelsen som det finns motparter i målet. Har inte klaganden bifogat tillräckligt antal kopior, framställs de kopior som behövs på klagandens bekostnad. Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.